

QVÆSTIO MEDICA

QVODLBETARIIS DISPVATIONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS XVI. DECEMB.

M. FRANCISCO LANDRIEV, Doctore Medico Præside.

An Pleuritidis initio Purgatio?

1044.

I NTER ambientes membranas, Peritoneum rarissimè, Menynges non crebrò, Pleura frequentissimè & acerrimè phlegmone tentatur; idque ob facilem sanguinis affluxum, frequentem à cerebro distillationem, nec-non necessarium thoracis motum. Hæc vera nuncupatur Pleuritis, quæ dolore punctorio spiritum interceptans, febrem acutam accersit, urgentemque mouet tussim ob contractum à vicino Pulmone vitium. Hinc tractis in consensum afflictae Pleuræ arteriolis pulsus durus & ferratilis dignoscitur. Illà biliosi frequentius aliis, viri fœminis, iuuenes lenibus, hyeme sæpius corripuntur, quæ sicca tussi comitata brevis, malis ægri rebus, vel longa futura est; nisi paucus & benignus adsit humor, quem leuiora symptomata demonstrant: si sputum ægri solatio primùm prodeat, breui soluetur, nisi alij præter sanguinem humores sinceri expuantur.

P LEVRITIS morbus est acutus, qui modò dextrum latus discruciat, modò sinistrum, sed periculosius, cur non & mediastinum? tùm anteriorem, tùm posteriorem Pleuræ faciem, quod decubitus dignoscitur, modò superiorem, modò inferiorem eius partem, vtramque simul rarissimè. Superior à bilioso sanguine vt plurimum affecta grauiori premitur dolore, qui pro sæuentis humoris gradu, ad clauiculas, brachium & mammam extenditur; inferior sæpius minùs feruido distenta succo, mitiori dolore versus hypochondria excipitur. Vtramque parit humor omnigenus: pituita & succus melancholicus rariùs & mitiùs nec nisi sanguine permixti: sanguis biliosus vel sincerus sæpiùs & grauiùs, quos sputum suo colore distinguit. Hos mouent vt plurimum ad pleuram casus ab alto, percussio in pectore, frigida aëris intemperies toti corpori vel soli capiti affatim occurrens, exercitium immodicum, vltus balnei calidi, grauis ira, vini largior haustus ac præsertim nouelli, quæ meatus partium externarum comprimendo, vel humores liquando, eos paratiores reddunt vt in pleuram confluant imbellem.

P VRGATIO, eorum quæ qualitate molesta sunt euacuatio, vel mitiori, vel vehementiori purgante instituitur: illud citra molestiam sibi familiares succos trahit è corpore, hoc magna vi vel reluctante naturâ è distantissimis partibus. Vtriusvis tempus opportunum vt genus & via, ex humoris morbifici situ, specie & affectus vehementiâ præscribitur, in maioribus vasis conclusus vel circum hæc aliquâ parte coërcitus, vt in plerisque morbis acutis, haud rectè potest ante coctionem expurgari: multominus si in sede remotiori, nisi sit malignitatis particeps: sed præter continentem morbi materiam, alia quædam vitiosa in ventriculo vel circum præcordia obhæret; quæ calore febrili excandescens, venæ sectione tumultuariò celebratâ in genus venosum trahitur, ni quâ naturâ mouetur & inclinatur, blando pharmaco primis diebus deturberetur. Illi-ne Medici qui ante vigesimum diem nunquam ægris vel clementiora purgantia propinarunt?

P LEVRITIS siue dextrum, siue sinistrum latus, siue anteriorem, siue posteriorem pleuræ faciem detineat, diuersam curandi rationem non postulat, sed quæ superiorem, vel inferiorem, eam mutat. Prior quæ tertianæ circuitibus sæpiùs exacerbatur, sæuioribus stipata symptomatis, blandis enematis ac venæ sectione, remittere potest, quæ multoties ex brachio eiusdem lateris celebranda vsque ad sanguinis mutationem, cùm vires ferunt: Hæc non solùm humores à superioribus præcipiti lapsu corruentes reuelluntur, sed & quædam morbifici portio ob vasorum amplitudinem & partis viciniam eliminatur. Posterior, alui næ regioni propinquior, eiusdem venæ sectionis ope magno leuatur incendio, sed nisi præterea primis diebus ad purgantia progrediamur, vitiosa colluies suo pte impetu in eius subfidium ægrique perniciem concurret. Hinc aucta inflammatione ac febri humor magis ebullit, sua copia & tenuitate in subditos pulmones delabatur, vnde pleuropneumonia, etiam & quædam exilior eius portio menynges petet, vnde phrenitis, tandem purulentâ materia in intestina exudante, alui profluuium virium reliquias absumet.

I N hac ergo pleuritide primis diebus nobis vtendum purgantibus, non vehementioribus, aut quæ vomitum cient, ne corpus validiùs exagitando, vel pectus nimium commouendo humorum impetum in pleuram conuertamus, vel largum alui profluuium desperatis ægri rebus excitemus. Vt venæ sectio è brachio, sursum reuellit quæ in pleuram depluunt, sic & quæ ad eam ex primis viis feruntur, deorsum propellit purgatio. Hæc clementibus instituta purgantibus, vt Sennâ, Cassiâ, Rheo, & similibus non magna pectoris perturbatione alui saburram abluat, quibus si commotum videatur, eadem die sanguinis missione poterit temperari. Hinc bechicorum vltu pleuritidis materia citiùs coctionem subibit, faciliùs prodibit sputum: si tamen humor tenuis perseueret, dolor plurimum vrgeat, diuturna infestet vigilia diacodium immò & opium tutiùs poterunt exhiberi.

Ergo Pleuritidis initio Purgatio.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI

M. Anthonius Morant.
M. Petrus Regnier.
M. Ioannes Hamon.

M. Ioannes Maurin.
M. Simon Boulor.
M. Claudius Tardy.

M. Lancelotus Desfrades.
M. Iacobus Mentel.
M. Nicolaus Matthieu.

Proponebat Lutetiæ NICOLAUS MORIN Bituricensis, Anno R. S. H. M. DC. LV.